

5 Φεβρουαρίου 2014

Όσιος Σεραφείμ του Σαρώφ-Ο γέροντας που ήταν σαν ένα παιδί...

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Αν σε πολλούς από τους ηλικιωμένους οι αισθήσεις έχουν ατονήσει, τα παιδιά ανιχνεύουν χωρίς δυσκολία, όπως και τα ζώα, την παραδεισιακή ατμόσφαιρα από την οποία περιβάλλεται ένας άνθρωπος του Θεού.

Η Ναντέζντα Ακσάκοβα αποτύπωσε στο χαρτί μια παιδική της εμπειρία και μας περιγράφει την επίσκεψη της οικογένειάς της στον Άγιο Σεραφείμ στο Σαρώφ.

Όπως συνήθως μετά τη Θεία Λειτουργία οι προσκυνητές κατέκλυζαν το κελί του. Η πόρτα όμως έμεινε κλειδωμένη. Κουρασμένος από τις ατελείωτες επισκέψεις των προσκυνητών ο π. Σεραφείμ πήγαινε στο αγαπημένο του δάσος.

-Ίσως να έφυγε ακούγοντας τον θόρυβο που κάνατε, είπε ένας ηλικιωμένος μοναχός. Εάν θέλετε να τον δείτε θα πρέπει να πάτε στο βάθος του δάσους.

-Δεν θα μπορέσετε να τον βρείτε εύκολα, είπε ο ηγούμενος του μοναστηριού βλέποντας το γκρουπ των προσκυνητών να κατευθύνεται προς το δάσος. Απαντάει μόνο όταν τον φωνάζουν παιδιά. Αφήστε τα να πάνε μπροστά.

Το δάσος-διηγείται η Ακσάκοβα-γινόνταν όλο και πιο πυκνό. Ίσα-ίσα που φαινόταν

το φως κάτω από τον θόλο των τεράστιων ελάτων.Είχα ένα αίσθημα ανησυχίας σε αυτό το σκοτεινό δάσος.Ευτυχώς μία ακτίδα ηλίου έλαμψε μέσα από τα έλατα.Σε λίγο βρισκόταν μπροστά μας ένα καταπράσινο ξέφωτο πλημμυρισμένο στον ήλιο.Εκεί στην ρίζα ενός δέντρου στεκόταν κυρτωμένος ένας αδύναμος γεράκος και έκοβε με το τσεκουράκι του μερικές βέργες.Ακούγοντας θόρυβο έτρεξε προς το δάσος πίσω από κάτι θάμνους.

-Π.Σεραφείμ,π.Σεραφείμ,άρχισαν να φωνάζουν τα παιδιά-είμασταν κάπου 20.Ακούγοντας τις παιδικές φωνές μας βγήκε από την κρυψώνα του.Κρατώντας το δάχτυλο στο στόμα σαν να μας παρακαλούσε να μην πούμε στους μεγάλους πως βρισκόταν εκεί.Μας έκανε σήμα να πλησιάσουμε.Η μικρή Λίζα όρμησε πρώτη προς τα επάνω του και ανέβηκε στην αγκαλιά του ακουμπώντας το μαγουλάκι της στον ώμο του.

" Καμάρι μου,θησαυρέ μου"μουρμούριζε ο γεράκος σφίγγοντας τον καθένα μας στην αγκαλιά του.

Εμείς ευτυχισμένοι τον αγκαλιάζαμε.Μας είδε όμως ο νεαρός βοσκός ο Σιόμα και άρχισε να φωνάζει τρέχοντας προς το μοναστήρι:«Εδώ!Εδώ!Ο γέροντας είναι εδώ!»

Εμείς ντραπήκαμε.Οι φωνές μας και οι αγκαλιές μας μας φάνηκαν σαν μία προδοσία.

Επιστρέφοντας στο μοναστήρι η μικρή Λίζα πλησίασε την αδελφή της και πέρνωντάς την από το χέρι της είπε:«Ο π.Σεραφείμ προσποιείται πως είναι γέρος.Στην πραγματικότητα είναι ένα παιδί όπως εμείς,έτσι δεν είναι Νάντια»;!

Πηγή: proskynitis.blogspot.gr